MIELIPIDE

Sota ei lopu sotimalla, vaan väkivalta synnyttää lisää väkivaltaa. **TAITO TASKINEN**

LUKIJALTA

Deflaatio

Deflaatio eli hintojen aleneminen sopii hyvin minun kukkarolleni. Minulla on sen myötä mahdollisuus ostaa useampia tavaroita ja enemmän elintarvikkeita. **Pienkuluttaja**

Suomessa deflaatio on alkanut. Asuntojen, mökkien ja ruuan hinnat laskevat. Seuraavana metsä- ja peltomaanhinta. **Varokaa**

Tuet

Saako Joensuun kartanon miljonääriomistaja Suomen veronmaksajien kustantamia maataloustukia, vaikka asuu ja on kirjoilla Ruotsissa? **Miten on?**

Valio

Vuona 2014 Valion liikevaihto laski 4 prosenttia ja maidon tuottajahinta 12 prosenttia. En ymmärrä, mihin raha häviää? **Ei nimimerkkiä**

Valion arkimaitojuomasta on tullut markkinajohtaja ja on syypää Valion perusmaitojen osuuden laskuun. **Olli**

Ei ole totta

Onko huhuissa perää, että uuteen ympäristökorvaukseen tulee viljelykiertopakko? Ei kykene. Joka aari on perunalla, missä sitä vain voi viljellä. **On ja pysyy**

Palautetta

Hienoa Jarmo Jääskeläinen (MT 16.1.). On jo aika tarttua laissa pentutehtailuun. **Ei nimimerkkiä**

Nimimerkille ”Näillä mennään”. Kyllä löytyy muitakin. En omista tieto- ja älyvempaimia. **Oma äly riittää**

Mikä siinä Valion kierrekorkissa muka mättää? On helppo avata ja sulkea ja on vielä hygieeninenkin. **Hyvä uudistus**

Nimimerkki ”Kierteetön”. Arkimaidon tölkissä ei ole korkkia. Käytä sitä, jos kerran kierrekorkki liian monimutkainen käyttää. **Ei nimimerkkiä**

Valiolle. Ryhdymme heti ostamaan kilpailijan maitoa, jos tölkistä poistuu korkki. **Asiakas**

Investointirajat tulevat ministeriöstä eikä MTK:sta. Omia turha syyttää. **Ei nimimerkkiä**

Evira

Evira välittää vain kuluttajasta. Evira on tuottajaa kohtaan välinpitämätön. **Ei nimimerkkiä**

Evira hoi! Suomen ainoa BSE tapaus oli vuonna 2001 ja näytehän tutkittiin muualla kuin Suomessa, joten sonnin hylkäys BSE:hen vedoten on täyttä bullshittiä. **Ei nimimerkkiä**

Jos koko autossa on yksi sonni ilman lappuja, kuinka vaikeaa on selvittää, mistä se tulee? Eikö väliä, kun muiden rahaa? Aplodit Eviralle. **Avuttomuutta**

Maidon jälkitili

Miksi lehdet eivät kirjoita nyt jälkitilistä, kun emme saa kuin 1,05 senttiä litralta.Tuli aivan sijoitusongelma. **Emäntä**

Kreikka

Kreikan kansantalous on pari prosenttia Euroopan taloudesta. Se ei Eurooppaa nosta eikä kaada. **Ouzo**

Susia

Tuodaan täältä susia sinne teille kehä 3:n sisäpuolelle. Huomaatte, ettei lapsia koiria eikä mitään muitakaan eläimiä uskalla päästää ulos. **14 lammasta raadeltu**

Kysymys

Voiko MT-lehdessä arvostella MTK:ta, vai onko sidonnaisuus jo liian vahva? **Ei nimimerkkiä**

Sudenhoitosuunnitelmasta voi tulla susi

Sudenhoitosuunnitelman kommentointi aikaa on jatkettu 21.1.2015 saakka. Tavallisen rivisuomalaisen ja metsästäjän vinkkelistä katsottuna siihen lienee tulossa monia asioita, jotka eivät tule pelaamaan käytännössä. Jos asiaa tarkastellaan pelkästään Suomen perustuslain puitteissa, niin siinä on monta kohtaa, jotka eivät huomioi kansalaisten yhdenvertaisuutta.

Millä perusteella joillakin Suomen paikkakunnilla ihmisten arkielämä tehdään aivan tarkoituksella ahdistavaksi susien takia?

Nykyisessä suunnitelmassa sovittiin susilaumojen lukumääräksi 20 ja nyt Rktl on arvioinut jo olevan niitä 29–40 ja näille ylimääräisille on esitetty vain 29 kannanhoidollista lupaa. Nämä luvat on esitetty annettavaksi laumojen nuorille yksilöille.

Miten jahtitilanteessa voidaan passiin tulleen suden ikä määrittää, kun ne tulevat sinne hyvin nopeasti kuin salama kirkkaalta taivaalta? Jos ammut vahingossa vanhan yksilön, joudut sakotetuksi tai käräjille.

Jahtiin kelpuutetaan vain 30 metsästäjää enimmillään. Miksi tuo raja on asetettu, kun kaikki halukkaat tulisi tasaveroisesti ottaa mukaan.

Eikö jokaisella jahtaajalla tulisi olla ainakin hirvenammuntakoe suoritettuna? Nythän sinne voi mennä niitä henkilöitä, jotka vain haavoittavat sutta ampuessaan sitä epävarmassa tilanteessa.

Eikö olisi paikallaan määrittää ne aseet ja patruunat, jotka olisivat kelvolliset sudenmetsästykseen?

Jahdin viestinnästä tulisi jahtipäällikön ilmoittaa mukana oleville sekä luvan myöntäjälle puhelimen yhteisviestillä, jolloin jahti olisi hyvin johdettu ja pysyisi hallinnassa.

Miksi jokainen susi pitää toimittaa Eviralle? Eikö olisi kohtuullista, että metsästäjät saisivat ainakin suden nahkan ja kallon vaivan palkkanaan, kun tekevät jahdin korvauksetta?

Sudenmetsästys tulisi kuulua Suomessa oman kansallisen päätösvallan alaisuuteen.

Direktiivin ensimmäisessä artiklassa suojeltavien lajien joukossa on susi ja artiklan poikkeuksissa on kohta i, jossa määritetään: uhanalaisia, lukuunottamatta niitä lajeja, joiden levinneisyys läntisellä palearktisella alueella ei ole uhanalainen tai vaarantunut.

Tämä läntinen palearktinen alue ulottuu Euroopasta Uralille saakka ja tämän alueen susimääräksi arvioidaan yli 40 000 sutta.

Tämän perusteella on aivan turha huoli pelko susien loppumisesta Suomessa.

Sudenhoitosuunnitelma tulisi olla valmistumisen jälkeen mahdollisimman käyttökelpoinen.

Sen takia siitä tulisi jo valmisteluvaiheessa pyrkiä karsimaan epäolennaiset seikat pois, jotta saavutettaisiin kaikkia osapuolia tyydyttävä lopputulos.

Veikko Hakkarainen
Lieksa

Susiasioiden oudot kuviot

”Koirasuden tappamasta metsästyskoirasta ei saa korvausta”, on maa- ja metsätalousministeriön ylitarkastaja Jussi Laanikari ilmoittanut, sillä vain suojellun suurpedon aiheuttama vahinko korvataan, eikä koirasusi ole suojeltu suurpeto.

No, eipä olla huolissaan, sillä Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen Samuli Heikkinen on antanut lausunnon, ettei tällä vuosituhannella ole Suomessa todettu kuin kolme koirasutta, Sotkamossa, Parkanossa ja Juvalla. Siis kaikki muut ovat hänen mielestään puhtaita susia, ja näin ollen korvaus tulee kaikissa tapauksissa.

Olen kuvannut suurpetoja vuodesta 1990 lähtien. Vuonna 1995 kuvasin susipentuetta lähes kuukauden ajan. Myös siitä pentueesta on taltioituna otoksia tunnin kestävälle videolleni.

Pirttivaaran salomökilläni Ilomantsin Käenkoskella kävi useaan kertaan Petroskoissa majaansa pitänyt ja Itä-Karjalassa petoja kauan tutkinut professori Pjotr Danilow, joka on kuuluisa ja tunnustettu asiantuntija suurpetoasioissa. Hän sanoi katseltuaan videoesitystäni 1990-luvun lopulla, että pentueen isä oli ulkoisten merkkien perusteella ihan varmasti koiran ja suden risteymä, hybridi.

Siinä pentueessa oli kuusi penikkaa, jotka kaikki lähtivät talvelle. Niiden jälkeläiset jolkottelevat nyt luonnossamme. Eivätkö ne ole periyttäneet jälkeläisilleen muuta kuin puhtaan suden ominaisuuksia?

Petovalokuvanäyttelyitteni ja susivideoesitysteni tiimoilta ovat muutamat asiantuntijoina pidettävät henkilöt todenneet, etteivät kaikki niissä esiintyneet yksilöt ole olleet puhtaita susia.

Paitsi dna-tutkimus myös ulkomuotoon perustuva morfologinen tutkinta määrittää esimerkiksi sudesta, onko kyseessä puhdas yksilö vai hybridi.

Korvausratkaisusta päätettäessä tulee mieleen seuraavaa: kun villieläimeksi jälkien perusteella todettu suurpeto aiheuttaa vahingon, kuka ottaa siitä morfologisen tai dna-testin?

U. Pekka Kinnunen

JAANA KANKAANPÄÄ

”Kasvatuskeskustelu on ehdottomasti sille kuuluvalla paikallaan, mutta millään tavalla uutta se ei ole”, Antti Esala kirjoittaa.

Kasvatuskeskustelu on vanha asia

Nyt se on sitten keksitty – kasvatuskeskustelu kouluissa, kake. Jälki-istunnot ovat jäämässä historiaan. Jälki-istunto on nähty tylsäksi keinoksi, joka ei enää tepsi. Uusi menetelmä on nyt saatu esiin.

Tällaista kirjoitti Satakunnan Kansa 16.1. etusivullaan. Mahtaneeko kenenkään mieleen juolahtaa, miksi tähän ihmeitä tekevään kakeen piti nyt turvautua – miksi tällaista lakia ei ole tarvittu ennemmin?

Lukemattomat miespolvet ennen meitä ovat kasvaneet Suomessa ilman kakea, ja kuten tiedetään, meillä on ollut rehti, toimellinen, oikeuteen nojautuva sekä isänmaallinen kansa aina näihin päiviin asti. Tämän kansan kasvatuksen juuret ovat aina olleet syvällä kotikasvatuksessa, jota koulu on kiitettävästi jatkanut. Valtakunnassa kaikki hyvin – kunnes alkoi vapaa kasvatus.

Allekirjoittanut on aina ihmetellyt, kuinka osa lasten vanhemmista on voinut hyväksyä aatteen, jossa lapset saavat tehdä mitä haluavat. Lapset ovat juuri parhaassa herkässä kasvuiässään ottamassa vastaan täysin rinnoin vanhempiensa heille antamia elämänohjeita, sekä myönteisiä että kielteisiä. Eivätkö vanhemmat todella käsitä, että lapset tarvitsevat rakkaudellista neuvontaa silloin, kun he ymmärtämättömyydessään tekevät sopimatonta? Myös eisanan merkitys on hyvä saada lapsen ymmärrykseen ajoissa, ettei se tule ensi kertaa esiin vasta aikuisena.

Tehdessään kielteistä tai myönteistä lapsen tulee mahdollisuuksien mukaan saada tietää, mikä on hyvää ja mikä ei. Asioita oikein tehdessään lasten tulee saada tyytyväistä mieltä, rakkautta ja hyväksyntää. Jos lapset eivät ole tällaista kotona saaneet, heille on uutta ja ihmeellistä tämä ”korvike” mitä kake heille nyt antaa.

Tänä päivänä kake on ehdottomasti sille kuuluvalla paikallaan, mutta millään tavalla uutta se ei ole. Sen ovat vanhempamme ja esivanhempamme aikoja sitten ilman kirjanoppineita ratkaisseet tulevia sukupolvia kasvattaessaan kunnon kansalaisiksi.

Antti Esala
Honkajoki

Grüne Woche ja Saksa voisivat olla Suomelle tärkeä ikkuna

”Suomi loistaa poissaololla maailman suurimmilla ruokamessuilla”, otsikoi MT 16. tammikuuta. Juttu oli surullisen totta pientä poikkeusta lukuun ottamatta.

Suomi oli edustettuna Berliinin Grüne Wochella avauspäivänä 17.1., jolloin allekirjoittaneet yhdessä maa- ja metsätalousministeriön (MMM) kahden harjoittelijan kanssa valmistivat ja tarjosivat saksalaisille messuvieraille maistiaisen Suomesta.

Lautasella oli savusärjellä päällystetty ruispala, savukinkulla päällystetty rukiinen sulhaspiirakka ja pala juustoleipää lakkahillon kera sekä kylmäpuristettua puolukkamehua.

Herkuista pääsi nauttimaan noin 500 messuvierasta. Maistiaiset olivat osa yhteistä Itämeren alueen Baltic Culinary Route -esiintymistä, jossa olivat mukana kaikki Itämeren ympärysmaat Venäjää lukuun ottamatta.

Itämeren maita yhdistävän ruokareitin tarkoituksena on verkottaa ympärysvaltioiden ruokahankkeita ja -matkailukohteita toisiinsa ja luoda pysyviä yhteyksiä samankaltaisten tavoitteiden ja tunnusten alla toimivien yritysten kesken. Maistiaiset olivat BCR:n ensimmäinen julkinen esiintyminen.

MMM:n ja näillä näkymin Suomenkin osalta BCR-projekti päättynee pian. Suomalaisten ruokamatkailutoimijoiden kannattaisi jatkaa näiden kansainvälisten yhteyksien kehittämistä ja ylläpitämistä, koska ruokamatkailu tuntuu olevan kaikkien huulilla.

Olimme mukana järjestämässä Suomen laajaa esittäytymistä Grüne Wochella 2008. Osastolla oli toistakymmentä yritystä Suomesta, lisäksi Rovaniemen Kehitys (joulupukki).

Tarjosimme yleisölle yksinkertaisia, mutta maistuvia makupaloja Suomesta. Osasto oli täydellinen menestys, mutta jäi ainoaksi laatuaan.

Suomalainen media innostui Suomen näkymisestä, mutta eivät suuret elintarvikeyritykset, joita olisi tarvittu jatkon turvaamiseksi.

> »Kysymme, missä ovat rohkeat suomalaiset yritykset?«

Grüne Wochella luodaan ennen kaikkea maaimagoa ja pyritään houkuttelemaan turisteja niin luonnon kuin ruuankin avulla. Baltit käyttävät häpeilemättä Suomen tuttuja vahvuuksia kuten koskematonta ja villiä luontoa valttinaan Saksassa.

Ilmiselvästi markkinointi tuottaa tulosta ja moni saksalainen suuntaa Suomen sijasta Baltian maihin tai Norjaan, jolla on vuodesta toiseen laaja osasto, johon satsataan vuosittain liki miljoona euroa.

Suomesta puuttuu ymmärrys ja rohkeus lähteä Pohjois-Saksaan, joka olisi meikäläisille ihanteellinen markkina tehdä bisnestä.

Jos keskinkertainen suomalainen Sunrise Avenue on Saksassa megaluokan yhtye, mikä estäisi suomalaisten tuotteiden tai matkailumarkkinoinnin menestyksen Saksassa? Ei mikään! Tarjoamaamme Pielisen savusärkeä ylistettiin messuilla, samoin puolukkamehua ja leipäjuusto-lakkahillo-yhdistelmää.

Moni kysyi, mistä näitä saa. Jouduimme vastaamaan, että ei Saksasta mistään. Saatoimme vain pyytää ottamaan yhteyttä suomalaiseen valmistajaan.

Kysymme, missä ovat rohkeat suomalaiset ruoka- ja ruokamatkailuyritykset, missä innovatiivisille pienille ja keskisuurille yrittäjille suunnattu vientituki ja missä julkisella rahalla tuettujen ruoka- ja ruokamatkailuhankkeiden aito into ja palo tulosten saavuttamiseen?

Pekka Väisänen
viestintäjohtaja
MMM
Seppo Koivula
Kaupallinen neuvos, evp
Eura

Väkivalta synnyttää väkivaltaa

Terrori-iskujen syitä pohdittaessa ei ole päästy pintaa syvemmälle.

Pohdinnoissa on vaan päätelty, että ne johtuvat median julkaisemasta muslimien pyhiä arvoja loukkaavista pilapiirroksista.

Ne ovat öljyä liekkeihin, mutta perimmäiset syyt ovat syvemmällä.

Tällä vuosituhannelle ”lännen arvoyhteisöön” kuuluvat valtiot ovat sotineet ja pommittaneet tai vähintäänkin tukeneet sotia muun muassa Afganistanissa, Irakissa, Libyassa ja Syyriassa.

Sotien ja pommitusten seurauksena on kuollut ja joutunut pakenemaan kotimaistaan miljoonia ihmisiä.

Asetettuja tavoitteita ei ole saavutettu, vaan kaaos jatkuu sekä tappaminen ja viha länttä kohtaan kiihtyy.

Sota ei lopu sotimalla, vaan väkivalta synnyttää lisää väkivaltaa.

Taito Taskinen
Kuopio

VIERASKOLUMNI

Maaseudulle elinvoimaisuutta ja osallisuutta

Olin viikko sitten avaamassa maaseutu- ja erävihreiden vaalikampanjaa Forssan Koijärvi-talolla. Talo oli täynnä innokasta väkeä, joka haluaa viedä vihreitä arvoja eteenpäin maaseudun elinvoimaisuuden nostamiseksi. Koijärvi oli monella tavalla osuva paikka tähän tilaisuuteen.

Vihreälle liikkeelle Koijärven tapahtumat 36 vuotta sitten symboloivat ihmisten osallisuutta paremman huomisen puolesta. Arvokkaan lintujärven pelastamiseen tuli mukaan ihmisiä eri puolilta maata, eri kansanliikkeistä ja taustoista. Traktorilla paikalle tuli paikallinen maanviljelijän tytär. Olennaista oli usko siihen, että ihminen voi tehdä elinympäristössään asioita paremmiksi.

Tänä päivänä Koijärven kyläläiset ovat osoittaneet samaa. Koijärvelle on avattu uusi ekokoulu. Sadan päivähoitolaisen ja alakoululaisen kattava kyläkoulu on osoitus uudenlaisesta osallisuudesta. Forssan pohjoisosien kyläläiset yhdistyivät kannatusyhdistykseksi, joka sai kaupungin rakentamaan uuden koulun alun vastahankaisuuden jälkeen.

Monissa kaupungeissa kouluja on keskitetty. Koijärvellä lopputulos on upea. Kannatusyhdistys otti itse kantaakseen koulun piha-alueen rakentamisen. Talkootyönä on tehty hieno leikkipaikka ja pelikentät luistelumahdollisuuksineen. Koulu on rakennettu ekotehokkaasti siten, että energiakustannukset ovat halvat. Rehtori esitellessään koulua sanoi sen olevan Forssan edullisimpia ylläpitää.

Tällaista osallisuutta Suomi tarvitsee, ei esteitä sille. Siksi vihreille maaseudun elinvoimaisuuden vahvistamisessa tavoittelemme juuri ihmiselle lisää mahdollisuuksia kehittää omaa asuinympäristöään. Kylien elinvoimaisuuden vahvistamiseksi voitaisiin lisätä kyläkaavoja, jotta päätöksiä ei tehdä vain kaukana. Terveysbussit ja monipalvelupisteet pitävät palveluja joustavasti lähellä. Etätyön ja monituloyrittäjyyden mahdollisuudet tuovat lisää asukkaita kyliin.

Ihmisten osallisuuden lisäksi päätavoitteitamme maaseudun elinvoimaisuuden vahvistamisessa ovat yrittäjien sosiaaliturvan helpottaminen, puhtaaseen ruokaan panostaminen ja hajautetun energian edistäminen. Nämä vihreät uuden yrittäjyyden ja biotalouden tavoitteet tarvitsevat toteutuakseen elävää maaseutua. Maaseudun yrittäjyydelle perustulo olisi fiksu tapa toteuttaa sosiaaliturva aina kannustavaksi työhön ja eri tulojen yhdistämiseen.

Tänä päivänä luonto ja ihminen tarvitsevat menestyäkseen yhä enemmän toisiaan. Biotalous on menestys, kun se rakentaa hiilineutraalia Suomea, pitää lähivedet puhtaina ja kalakannat runsaina. Siksi paikallisten asukkaiden vesiä ei saa tuhota Kollajan altailla tai vanhentuneilla turvekentillä, vaan rakentaa työpaikkoja luonnon ja ympäristöteknologian varaan. Puhdas luonto tuo viihtyvyyttä asukkaille ja työtä matkailuelinkeinolle.

VILLE NIINISTÖ on kansanedustaja ja vihreiden puheenjohtaja.

ville.niinisto@eduskunta.fi

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook

13 065
TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Lehmien ja polttopuun tutkiminen huvitti

MT on kertonut lähiaikoina paristakin tutkimustuloksesta, jotka ovat herättäneet keskustelua. Niitä on toisaalta pidetty niin itsestään selvinä, että ne on leimattu humpuukiksi.

14. tammikuuta MT uutisoi norjalaisista tutkimustuloksista, joiden mukaan työstään nauttivan, rauhallisen ja lempeän hoitajan lehmät voivat ja tuottavat hyvin.

”Kun viljelijä on kärsivällinen ja taputtelee ja koskettelee eläimiään, se heijastuu positiivisesti myös eläinten käyttäytymiseen”, tutkija **Kristian Ellingsen** sanoo tutkimuksesta kertoneella Science Nordic -verkkosivustolla.

Eläimen hyvä olo voi parantaa tuottavuutta, mutta stressaantunut lehmä erittää hormoneja, jotka heikentävät maitotuotosta ja hedelmällisyyttä.

Hoitajan levottomuus tekee lehmästäkin levottoman.

Tieto ei yllättänyt MT:n Facebook-seuraajia. Monien mielestä asia on tuttu kaikille eläinten kanssa työskenteleville ja muillekin maalaisjärkeen menevä.

”Päivänselvä asia eläinten parissa työskenteleville. Ajan- ja rahanhukkaa tuollaset tutkimukset”, **Maria Varsell** sanoi.

Taina Kaskisen mielestä tämäkin tieto kannatti tutkia. ”Miksi väheksyä toisen tekemää työtä? Vaikka asia on itselle tuttu ja läheinen, se ei välttämättä ole sitä toisille, joille sillä voi olla merkitystä ja/tai avartaa näkemyksiä.”

”Pätee ihmislapsiinkin”, huomautti **Aira Hynninen Ravandoni**.

Klapien kuoriminen huvitti

Kipakampaa sananvaihtoa aiheutti VTT:n tutkimustulos, jonka mukaan kuoreton klapi vähentää sytytysvaiheen pienhiukkaspäästöjä.

Keuruulaisen polttopuuyrittäjän teettämän tutkimuksen mukaan kuoritun klapin tuottamat syttymisvaiheen pienhiukkaspäästöt putoavat kuorimisen ansiosta kahdeksasosaan ja häkäpäästötkin puoleen.

Facebook-kävijöiden enemmistö suhtautui tulokseen huvittuneena ja jatkoi visiointia:

”Höylätty klapi on vielä parempi ja ei mee tikkuja käsiin”, neuvoi **Esa Hofslagare**. **Timo Vihersaari** kehotti pyöristämään myös kulmat.

Olli J. Ojasen mielestä ”nykyinen virallinen suhtautuminen savuun ja palokaasuihin on aikalailla hysteeristä”.

Pekka Mäkelä huomauttaa, että ilman pienhiukkasista vain 5–10 prosenttia syntyy kotitalouksien tai maatalouden päästöistä. ”Suurin osa osa päästöistä on Suomen ja muiden maiden teollisuuden aikaansaamia.”

Juha Tynskä keksi, että kuoret voi vielä myydä erikseen ”sytykkeinä”.

Ossi Selus pohti, maksaako toimenpide vaivaa, kun kuoriminen vähentää tuntisaavutusta ja konekustannus kasvaa, jos työn tekee kuorimakoneella, jota pyörittää traktori.

Jari Vuoriheimo laittaisi vain puuta uuniin ja lämpöä kotiin, tyyli on vapaa. ”Kaikkea humpuukia sitä on.”

Kimmo Poikelan mukaan savun syy on koivun ja lehtipuiden tuohen terva.

Timo Vihersaari kertoo omat sytytysvinkkinsä: ”Kuiva ja kuoreton koivuklapi syttyy hyvin kun sen kastaa lampuöljyyn ja päällystää ohuella kerroksella parafiiniä. Kokeilen seuraavaksi kastamista kyllästettyyn kloraattiliuokseen, jonka jälkeen se kuivatetaan. Nimittäin kuiva ja kuoreton koivuklapi ei syty kovin vähällä.”

EIJA MANSIKKAMÄKI